

Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Nemčija proti Komisiji**(Zadeva T-21/10)**

(2010/C 100/65)

*Jezik postopka: nemščina***Stranki**

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: J. Möller, zastopnik, C. von Donat, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— Odločba Komisije C(2009) 9049 z dne 13. novembra 2009, ki je bila tožeči stranki vročena z dopisom z dne 16. novembra 2009, o zmanjšanju pomoči Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) za enotni programski dokument (EPD) za regijo Posarje (1997–1999) v Zvezni republiki Nemčiji iz cilja 2, ki je bila odobrena z odločbama Komisije C(97) 1123 z dne 7. maja 1997 in C(1999) 4928 z dne 28. december 1999, naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je Komisija zmanjšala finančno pomoč, ki je bila odobrena iz ESRR za enotni programski dokument (1997–1999) za področje Posarje v Zvezni republiki Nemčiji iz cilja 2.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

Prvič, tožeča stranka očita, da ni pravne podlage za pavšalni izračun in ekstrapolacijo finančnih popravkov za programsko obdobje 1994–1999, na katerega se nanaša enotni programski dokument.

Drugič, tožeča stranka zatrjuje kršitev člena 24(2) Uredbe (EGS) št. 4253/88 ⁽¹⁾, ker pogoji za zmanjšanje niso bili izpolnjeni. V zvezi s tem trdi zlasti, da je Komisija narobe razlagala pojem „nepravilnost“. Poleg tega naj bi Komisija sicer izhajala iz sistemskih napak, vendar ni ugotovila, da so nacionalni organi, pristojni za upravljanje s strukturnimi skladi, kršili svoje obvez-

nosti iz člena 23 Uredbe št. 4253/88. Po mnenju tožeče stranke temeljijo domneve o sistemskih napakah pri upravljanju in nadzoru tudi na napačno ugotovljenem dejanskem stanju. Navaja tudi, da so bili pomembni elementi dejanskega stanja nepravilno ugotovljeni in ocenjeni.

Tožeča stranka podredno kot tretji tožbeni razlog navaja, da so zmanjšanja, odrejena z izpodbijano odločbo, nesorazmerna. V zvezi s tem navaja, da Komisija ni uporabila diskrecijske pravice, ki jo ima v skladu s členom 24(2) Uredbe št. 4253/88. Uporabljeni pavšalni popravki naj bi presegali (morebitno) škodo na račun proračuna Skupnosti. Tožeča stranka tudi meni, da je uporabljena ekstrapolacija napak nesorazmerna, ker naj se specifične napake ne bi mogle prenesti na celoto, ki je po svojih značilnostih drugačna.

Kot četrti tožbeni razlog tožeča stranka uveljavlja kršitev bistvenih pravil postopka. V zvezi s tem očita, da izpodbijana odločba ni dovolj obrazložena in da Komisija ob koncu programskega obdobja ni ravnala v skladu postopkom. Tožeča stranka trdi, da iz izpodbijane odločbe ni mogoče razbrati vzroka za višino uporabljenih pavšalnih izračunov ne njene utemeljitve. Poleg tega naj bi Komisija spremenila ugotovitve pooblaščenih nadzornikov, ki so jih opravili na kraju samem, ne da bi izvedla nov nadzor, in naj ne bi upoštevala stališča nemških organov oziroma jih ni upoštevala dovolj.

Nazadnje tožeča stranka navaja kot peti tožbeni razlog, da je tožena stranka kršila načelo sodelovanja, ker je, potem ko je potrdila delovanje sistemov upravljanja in nadzora, izpodbijano odločbo utemeljila na sistemskih pomanjkljivostih teh sistemov.

⁽¹⁾ Uredbi Sveta (EGS) št. 4253/88 z dne 19. decembra 1988 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2052/88 glede koordinacije dejavnosti različnih strukturnih skladov med seboj in z Evropsko investicijsko banko ter drugimi finančnimi instrumenti (UL L 374, str. 1).

Tožba, vložena 25. januarja 2010 – Esprit International proti UUNT – Marc O'Polo International (Upodobitev črke „e“ na hlačnem žepu)**(Zadeva T-22/10)**

(2010/C 100/66)

*Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Esprit International LP (New York, Združene države) (zastopnik: M. Treis, odvetnik)